

Или пъкъ поглеждатъ небето и чинно
говорятъ за едритѣ лѣтни звезди :
О, вижте ги — сякашъ — изписани финно,
на покрива нѣкой ги вечеръ реди . . .

Но късно, когато небето надвесва
надъ дансинга лунниятъ сребъренъ дискъ
и, люшнати въ модната шлагерна пѣсень,
въ забрава танцуватъ трикратно на бисъ . —

тамъ никой срѣдношното чудо не зърва,
проблѣснало въ синия звездень квадратъ :
едно неспокойно око е надзърнало
въ ефирнитѣ дипли надъ тъмния свѣтъ.

Око, надъ земята изцѣклено, виждашъ
живота човѣшки, подъ тебе разкритъ :
сждбата, що смѣлитѣ хора съзиждатъ
срѣдъ бойния вихъръ въ Шанхай и Мадритъ . . .

Ти виждашъ и тия изтънчени хора,
въ упоиния ритъмъ на танца красивъ, —
дали ще дочакатъ прохладна отмора
или пъкъ погибель срѣдъ бомби и взривъ ?